

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Sylvie Ostřížkové a soudkyň JUDr. Šárky Žmolilové a Mgr. Daniely Teterové ve věci zástavního věřitele **HOST café s.r.o.**, se sídlem Nový Jičín, Novellara 1920/7, IČ 28567447, zastoupeného JUDr. Zuzanou Běťákovou, advokátkou se sídlem Nový Jičín, K Nemocnici 168/18, proti zástavní dlužnici **MUDr. Martině M.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupené Mgr. Radimem Kubicou, MBA, advokátem se sídlem Frýdek-Místek, O. Lysohorského 702, **o nařízení soudního prodeje zástavy**, o odvolání zástavní dlužnice proti usnesení Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 6.2.2014, č.j. 7C 444/2013-43,

t a k t o :

I. Usnesení okresního soudu se v části výroku I., ve které byla uvedena výše pohledávky zástavního věřitele, pro kterou je nařízen soudní prodej zástavy, částkou 3.217.048,35 Kč, **mění** tak, že výše této pohledávky činí 3.345.304,35 Kč.

II. Ve zbývající části se usnesení okresního soudu **potvrzuje**.

III. Zástavní dlužnice je povinna zaplatit zástavnímu věřiteli náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 5.292,- Kč advokátce zástavního věřitele, přičemž takto přiznaná náhrada nákladů řízení může být cestou výkonu rozhodnutí uspokojena jen z výtěžku zpeněžení této zástavy dosaženého jejím prodejem.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením okresní soud nařídil k uspokojení pohledávky zástavního věřitele za dlužníkem Pavlem M. ve výši 3.217,048,35 Kč prodej zástavy ve vlastnictví zástavní dlužnice, a to pozemku parc. č. xxx – zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č.p. xxx – rodinný dům, v části obce xxx, pozemku parc. č. xxx – ostatní plocha, pozemku parc. č. xxx – orná půda, pozemku parc. č. xxx – orná půda, pozemku parc. č. xxx – orná půda, to vše zapsáno v katastru nemovitostí na LV č. xxx pro k. ú. xxx, obec xxx, okres Nový Jičín, u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrální pracoviště Nový Jičín (výrok I.) a zavázal zástavní dlužnici zaplatit zástavnímu věřiteli náhradu nákladů řízení ve výši 11.534,- Kč k rukám JUDr. Zuzany Běťákové, přičemž takto přiznaná náhrada nákladů řízení může být cestou výkonu rozhodnutí uspokojena jen z výtěžku prodeje zástavy označené ve výroku I. usnesení (výrok II.).

Proti usnesení podala zástavní dlužnice odvolání, kterým se domáhala zrušení napadeného usnesení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Odvolatelka okresnímu soudu vytýkala, že neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, a sice účastnický výslech zástavní dlužnice a výslech svědků Ing. Marie H., RNDr. Aleny L., Evy D., Pavla M., Renaty K., Ing. J. a Milana S., dále neprovedl dokazování výpisem ze spisu Mgr. Moniky Michlové a smlouvou o půjčce mezi společností Immunia a Pavlem M. Právní úkon, na jehož základě byla podána žaloba, je dle zástavní dlužnice neplatný, protože jej učinila v omylu, vycházejíce ze skutečnosti, jež byla pro uskutečnění tohoto právního úkonu rozhodující, přičemž absolutní neplatnost působí vždy přímo ze zákona, ex tunc, a není třeba, aby se jí někdo dovolával. I v první fázi soudního prodeje zástavy je proto nezbytné, aby se soud absolutní neplatností právního úkonu zabýval.

Zástavní věřitel ve vyjádření k odvolání navrhl potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného. K tvrzení zástavní dlužnice, že byla uvedena v omyl, nelze přihlídnout, když výši dluhu v notářském zápise uznal dlužník, manžel zástavní dlužnice, s nímž zástavní dlužnice žila a žije ve společné domácnosti, využívá jeho příjmů z jeho podnikání, sama v té době nepracovala; tedy tvrzení, že byla uvedena v omyl, je účelové. Pokud by zcela náhodou byla žalovaná uvedena v omyl, pak tento omyl vůči ní musel vyvolat její manžel Pavel M. a jen vůči němu se může dovolat neplatnosti. Je velmi podivné, že Pavel M. coby povinný v exekučním řízení argumentaci o omylu nevyužívá, nepodal žádné podání, kde by tvrdil, že dluh nečinil 10.600.000,- Kč, toto tvrdí jen zástavní dlužnice. Zajištěný závazek vznikl z více ústních smluv o půjčce a podle informací, které má zástavní věřitel od původního věřitele, si Pavel M. půjčoval opakovaně a za více účely. Tvrzení, že šlo jen o půjčku na investici do společnosti IMMUNIA s.r.o., je účelové. Není pravdou, že by neplatnost z důvodu omylu byla neplatností absolutní. Pokud žalovaná vznesla námitku neplatnosti až v tomto řízení, vznesla ji po více než třech letech a právo podat námitku neplatnosti je tak promlčeno.

O odvolání bylo rozhodnuto dle zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31.12.2013 (dále jen o.s.ř.), v souladu s čl. II. bod 2. přechodných ustanovení zákona č. 293/2013 Sb. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou, je včasné a přípustné, přezkoumal napadené usnesení v obou výrocích, přezkoumal také řízení, které předcházelo jeho vydání v intencích ustanovení § 212a odst. 1, 3 a 5 o.s.ř. se závěrem, že odvolání zástavní dlužnice není důvodné.

Okresní soud vyšel ze zjištění, že dne 23.4.2010 byla mezi Stanislavem J. jako zástavním věřitelem a manžely Pavlem M. jako zástavním dlužníkem a MUDr. Martinou M. jako zástavcem uzavřena notářským zápisem zástavní smlouva, která je součástí notářského zápisu v části A); v čl. I. zástavní smlouvy uznal dlužník dluh vůči zástavnímu věřiteli ve výši 10.600.000,- Kč z titulu ústních smluv o půjčce a zavázal se je zaplatit do 31.12.2011; v čl. III. zástavní smlouvy bylo k zajištění uvedené pohledávky dlužníka včetně příslušenství zřízeno zástavní právo k nemovitostem zástavce uvedeným v čl. II. zástavní smlouvy; podle čl. II. zástavní smlouvy se jednalo o budovu v části obce xxx č.p. xxx postavenou na pozemku evidovaném jako parc. č. xxx a pozemky parc. č. xxx, které jsou zapsané na LV č. xxx u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrální pracoviště Nový Jičín, obec xxx, katastrální území xxx. Obsahem části B) uvedeného notářského zápisu je Prohlášení o uznání dluhu a Dohoda se svolením k vykonatelnosti notářského zápisu. Podle čl. II. části B) notářského zápisu dlužník Pavel M. uznal svůj dluh vůči Ing. Stanislavu J. z titulu ústních smluv o půjčce ve výši 10.600.000,- Kč a zavázal se jej zaplatit ve lhůtě do 31.12.2011. Ze smlouvy o postoupení pohledávky okresní soud zjistil, že dne 5.2.2013 byla Ing. Stanislavem J. jakožto postupitelem postoupena na zástavního věřitele jakožto postupníka pohledávka ve výši 10.600.000,- Kč za dlužníkem Pavlem M., vyplývající z výše uvedeného notářského zápisu. Ze zprávy Mgr. Ing. Moniky Michlové, soudní exekutorky Exekutorského úřadu Nový Jičín, ze dne 12.1.2014 učinil okresní soud zjištění, že výše pohledávky vymáhané zástavním věřitelem na dlužníku Pavlu M. ke dni 12.1.2014 činí 3.267.048,35 Kč.

Odvolací soud ve svém rozhodnutí vycházel ze skutkových zjištění učiněných okresním soudem. Tato zjištění jsou dle názoru odvolacího soudu správná, odpovídají obsahu provedených důkazů, a proto na ně odvolací soud v podrobnostech odkazuje a pro účely odvolacího řízení je přejímá s tím, že z výše uvedeného notářského zápisu plyne, že vklad zástavního práva byl zapsán v katastru nemovitostí dne 5.5.2010 a právní účinky vkladu vznikly ke dni 27.4.2010.

Okresní soud na zjištěný skutkový stav aplikoval správné právní předpisy, konkrétně na řízení o soudním prodeji zástavy aplikoval ustanovení § 200y a násl. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31.12.2013, a to z důvodů s nimiž se odvolací soud ztotožňuje, a vznik zástavní smlouvy, jakož i práva a povinnosti z ní vzniklé před účinností zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen „o.z.“, posoudil v souladu s ustanovením § 3028 odst. 2 o.z. dle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, platný a účinný do 31.12.2013, dále jen „obč. zák.“. Odvolací soud se ztotožňuje i s právními závěry okresního soudu, že za situace, kdy zástavní věřitel v řízení doložil soudu existenci pohledávky (zastavená pohledávka byla na

základě smlouvy o postoupení pohledávky převedena na zástavního věřitele, přičemž dle ust. § 164 obč. zák. působí vůči každému pozdějšímu věřiteli zastavené pohledávky) zajištěné zástavním právem k zástavě, jejíž prodej navrhuje, která je ve vlastnictví zástavní dlužnice, byly splněny všechny zákonné předpoklady pro nařízení prodeje zástavy dle ustanovení § 200z o.s.ř., když jiné skutečnosti, např. zánik zajištěné pohledávky a další, nejsou pro rozhodnutí o žalobě významné. Z výše uvedených důvodů bylo napadené usnesení potvrzeno jako věcně správné dle ust. § 219 o.s.ř. s tím, že usnesení bylo změněno pouze co do výše pohledávky zástavního věřitele, pro kterou je nařízen soudní prodej zástavy, neboť odvolací soud vyšel z výše pohledávky ke dni zahájení řízení, kdy výše této pohledávky činila 3.345.035,- Kč, což byla původní dlužná částka dle žaloby. Okresním soudem uvedená částka 3.217.048,35 Kč byla totiž nesprávná. I když okresní soud uvedl, že se v průběhu řízení výše pohledávky na tuto částku změnila, není tato okolnost pro výrok rozhodnutí podstatná a navíc tento číselný údaj ani neodpovídal platbám v průběhu řízení učiněným.

Odvolací soud shledal nedůvodnou odvolací námitku zástavní dlužnice, že soud se měl zabývat tvrzením zástavní dlužnice, že uzavřela zástavní smlouvu v omylu, vycházejícím ze skutečnosti, jež byla pro uskutečnění tohoto právního úkonu rozhodující, neboť, jak správně uvedl okresní soud, v řízení o soudním prodeji zástavy se při zkoumání, zda bylo ve smyslu ust. § 200z odst. 1 o.s.ř. doloženo zástavní právo k zástavě, přihlíží též k důvodu neplatnosti smluv, avšak jen tehdy, vyšel-li z obsahu smlouvy nebo jinak za řízení najevo, což znamená, že je z obsahu spisu zřejmý, evidentní, nezbuzující pochybnosti, že jej nelze věrohodně zpochybnit tvrzeními účastníků a že nevyžaduje potřebu provádění dokazování ke sporným tvrzením účastníků týkajícím se platnosti smlouvy. Odvolací námitky se shodují s obranou zástavní dlužnice uplatňované v řízení před okresním soudem a okresní soud se v napadeném rozhodnutí přiléhavě s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 3754/2009 vypořádal s obranou zástavní dlužnice, když uvedl, že pokud zástavní dlužnice tvrdí, že při uzavírání zástavní smlouvy byla uvedena zástavním věřitelem v omyl spočívající ve výši zajišťované pohledávky, který má podle ní za následek neplatnost zástavní smlouvy, pak tato skutečnost nemůže sama o sobě vyjít přímo ze zkoumané zástavní smlouvy ani jinak najevo, a k jejímu prokázání by bylo nutno provádět další důkazy, což povaha řízení o soudním prodeji zástavy neumožňuje, pročez okresní soud zcela správně neprovedl zástavní dlužnicí navrhované důkazy. Pro úplnost odvolací soud konstatuje, že neplatnost právního úkonu pro omyl dle ustanovení § 49a obč. zák. patří mezi zákonem taxativně v ustanovení § 40a obč. zák. uvedené případy relativní neplatnosti.

Okresní soud rovněž správně rozhodl o náhradě nákladů řízení s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21Cdo 1520/2009, a proto byl výrok o náhradě nákladů řízení potvrzen jako správný dle ustanovení § 219 o.s.ř.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 224 odst. 1 o.s.ř., dle kterého má procesně úspěšný zástavní věřitel právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšné zástavní dlužnici. Zástavní dlužnice byla zavázána zaplatit náklady odvolacího řízení ve výši 5.292,- Kč (tj. částka 5.291,92

Kč po zaokrouhlení), tato částka představuje 3.000,- Kč odměnu advokáta za zastupování zástavního věřitele za 2 úkony právní pomoci po 1.500,- Kč dle ust. § 7 bod 4. a § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., 600,- Kč náhradu hotových výdajů advokáta za 2 úkony právní pomoci po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 1 ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm. k) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., 573,49 Kč cestovné, z toho 203,49 Kč je náhrada za pohonné hmoty [(100 km x 5,7 l/100 km x 35,70 Kč, což je cena benzínu 95 oktanů dle vyhl. č. 435/2013 Sb.):100=203,49 Kč] a 370,- Kč je náhrada za ujeté kilometry (100 km x 3,70 Kč dle vyhlášky č. 435/2013 Sb.), 200,- Kč náhradu za ztrátu času za 2 půlhodiny po 100,- Kč dle ust. § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 918,43 Kč 21% DPH. Soud zavázal zástavní dlužníci zaplatit náklady odvolacího řízení advokátce zástavního věřitele dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř. s tím, že takto přiznaná náhrada nákladů řízení může být cestou výkonu rozhodnutí uspokojena jen z výtěžku zpeněžení této zástavy dosaženého jejím prodejem.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **je možno** podat dle ust. § 237 o.s.ř. dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně, ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení, u okresního soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Ostravě dne 25. září 2014

Za správnost vyhotovení:
Renáta Plíhalová

JUDr. Sylvie Ostřížková, v.r.
předsedkyně senátu